

Dosar nr. 2rac-440/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, a fost casată hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 16 martie 2018 SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6).

În motivarea acțiunii reclamanta SA „Moldtelecom” a indicat că, la 19 octombrie 2017, angajatul SA „Apă-Canal Chișinău”, Oleg Rusnac, aflându-se la volanul autocamionului de serviciu de model MAN, n/î DLP 912, a deteriorat componentele rețelei de comunicații electronice (un pilon din beton armat) de pe str. Ion Neculce 26, mun. Chișinău, care-i aparțin cu drept de proprietate, fapt consemnat prin actul nr. 556, cauzând astfel un prejudiciu material în mărime de 3967,11 de lei.

Reclamanta a menționat că după deteriorarea pilonului de beton armat și a cablului de telecomunicații electronice, Oleg Rusnac a sesizat poliția rutieră pentru cercetarea cazului la locul accidentului rutier.

Reclamanta a susținut că în cadrul cercetării la față locului, la 19 octombrie 2017, ora 18²¹, agentul constatator Vadim Ceban, a întocmit procesul - verbal cu privire la cercetarea accidentului la față locului, prin care a stabilit că în urma tamponării cu un fir de cablu a fost deteriorat pilonul de beton armat și a fost pricinuită o pagubă materială SA „Moldtelcom”. Acest fapt a fost confirmat și de Oleg Rusnac, la 19 octombrie 2017, declarând în formă scrisă, precum că la ora 16³⁰,

se deplasa cu camionul de model MAN 26 440, n/î DLP 912, ce aparține SA „Apă-Canal Chișinău” spre str. I. Neculce 41 și neajungând la locul destinației a agățat cablul de telecomunicații electronice care intersecta carosabilul, în urma căruia a deteriorat pilonul.

Reclamanta a punctat că la 25 octombrie 2017, a fost înaintat un demers către Direcția generală securitate publică și Secția supraveghere transport și circulație rutieră Chișinău nr. 01-02-05/13481 referitor la deteriorarea comunicațiilor electronice de către Oleg Rusnac.

Reclamanta a precizat că la 26 noiembrie 2017, Inspectoratul de Poliție sectorul Buiucani a informat-o că conform probelor acumulate în raport cu circumstanțele cazului, s-a constatat „că relațiile apărute între SA „Moldtelecom” și Rusnac Oleg, sunt civile”. Astfel, consideră că toate împrejurările de fapt și de drept demonstrează responsabilitatea pârâtului de a compensa prejudiciul cauzat în mărime de 3967,11 de lei.

Reclamantul a relevat că solicitarea de a soluționa pe cale extrajudiciară repararea prejudiciului cauzat nu s-a soldat cu acțiuni din partea pârâtului, astfel încât, căile de soluționare extrajudiciară au fost epuizate.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul său a prejudiciului cauzat în mărime de 3967, 11 de lei și a taxei de stat în mărime de 270 de lei, în total suma de 4237,11 de lei.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 67, 72-77).

Prin decizia din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Moldtelecom”, a fost casată hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depusă de SA „Moldtelecom” și a fost încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SA „Moldtelecom” prejudiciul material cauzat în mărime de 3967,11 de lei și taxa de stat achitată în prima instanța și instanța de apel în mărime de totală de 472,50 de lei (f.d. 126-131).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că vina SA „Apă-Canal Chișinău” în deteriorarea componentele lor rețelei de comunicații electronice (un pilon din beton armat) de pe str. Ion Neculce 26, mun. Chișinău, se confirmă prin procesul - verbal privind cercetarea accidentului la față locului din 19 octombrie 2017 (f.d. 23), prin care s-a stabilit că în urma tamponării cu un fir de cablu a fost deteriorat pilonul de beton armat și a fost pricinuită o pagubă materială SA „Moldtelcom” și declarațiile șefului Direcției de Poliție mun. Chișinău din 19 octombrie 2017.

Totodată, instanța de apel a conchis că prejudiciul cauzat se manifestă prin deteriorarea pilonului de beton armat și cablului de telecomunicații electronice, ceea ce se confirmă prin calculul anexat la materialele dosarului (f.d. 8).

Pe cale de consecință, instanța de apel a relevat că între acțiunea ilicită și prejudiciul cauzat SA „Moldtelecom” există un raport de cauzalitate, circumstanță ce denotă temeinicia cerinței SA „Moldtelecom” de încasare a prejudiciului material. De altfel, concluzia expusă este confirmată inclusiv prin înscrisurile anexate la dosar.

În această conjunctură, instanța de apel a menționat că în urma inspecțiilor pilonilor și cablurilor aeriene de pe str. Neculce, sectorul Buiucani, mun. Chișinău nu

sau depistat piloni putrezi, iar cablurile aeriene erau instalate la distanta prevăzută de actele normative în telecomunicații, fapt confirmat de SA „Moldtelecom” prin extrasul de pe pagina „web” a RPS.md metio, precum că starea vremii în perioada 01 mai 2017 - 19 octombrie 2017 în mun. Chișinău viteza vântului nu a fost mai mare de 10-12 metri pe secundă și calamități naturale nu au avut loc.

În această ordine de idei, instanța de apel a relatat că prin procesul - verbal din 19 octombrie 2017 întocmit de către agentul constatator Vadim Cegan, s-a constatat numai faptul tamponării automobilului cu cablul aerian de telecomunicații, fără a lua în calcul înălțimea autovehiculului în raport cu poziționarea regulamentară a cablului de telecomunicații, dar nu s-a stabilit la ce distanță a fost pozat cablul de telecomunicații electronice aerian.

Mai mult ca atât, instanța de apel a statuat că pîrîtul nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul că firul aerian deservit ar fi fost poziționat la momentul incidentului mai jos decât limitele admisibile, iar faptul că anume aceste fire au fost deteriorate de transport pîrîtului, se confirmă prin materialele cauzei.

Finalmente, în temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel a dispus încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SA „Moldtelecom” a taxei de stat achitată în prima instanța și instanța de apel în mărime totală de 472,50 de lei (f.d. 3, 91).

La 28 august 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la SA „Moldtelecom” în beneficiul său taxa de stat achitată la depunerea recursului în mărime de 135 de lei.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SA „Apă-Canal Chișinău” a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 1398 Cod civil și a denaturat conținutul faptelor stabilite de către instanța de fond, prin neluarea în considerație a actelor constatatoare ale agentului constatator, din care rezultă că în acțiunile angajatului său nu au fost stabilite încălcări ale Regulamentul circulației rutiere.

Recurenta a relevat că în speța lipsește elementul obligatoriu, și anume fapta ilicită, care ar permite antrenarea răspunderii delictuale. De asemenea, în lipsa acțiunilor ilicite lipsește și vinovăția.

Recurenta a notat că instanța de apel a pus ilegal în sarcina sa probarea propriei nevinovății în deteriorarea cablului aerian, fapt care contravine prevederilor art. 118 Cod de procedură civilă.

Recurenta a relatat că este inexplicabilă concluzia instanței de apel de stabilire a înălțimii de pozare a cablului aerian deja smuls.

Recurenta a specificat că instanța de apel a neglijat o faptă incontestabilă, și anume a lipsei încălcării pct. 87 din Regulamentul circulației rutiere, adică depășirea de gabarite (mai mare de 4m).

Recurenta a invocat că instanța de apel nu a răspuns cum putea un vehicul al cărei gabarit nu depășește limita regulamentară de 4 m să deterioreze un fir aerian, pretins a fi poziționat mai sus de înălțimea indicată.

Recurenta a indicat că perioada controlului datează cu 6-7 luni înainte de incident, iar în această perioadă cablurile aeriene putea să coboare din diferite cauze la o înălțime mai joasă de 4m.

Recurenta a relatat că mai mulți factori pot influența coborârea cablurilor aeriene, cum ar fi uzura cablurilor de susținere, a cablurilor și pilonilor, înclinarea pilonilor în urma alunecării de teren sau așezarea acestora după erodarea solului ca efect al precipitațiilor abundente, vânt, avarii ale rețelelor subterane de apă sau canalizare, defecțiuni ale rețelelor de evacuare ale apelor pluviale și slăbirea dispozitivelor de fixare a cablurilor aeriene pe pilonul putător, însă instanța de apel a invocat doar un singur factor - viteza vântului ce nu a depășit 10-12m, pe care l-a considerat suficient în probarea vinovăției sale, neglijând constatările agentului constator.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la proces, la 28 iunie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d. 131, vol. II), și a fost recepționată de SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 04 iulie 2019 (f.d. 139).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, la 28 august 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 24 octombrie 2019, în adresa intimă SA „Moldtelecom” a fost expediată copia recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” (f.d. 145).

La 14 noiembrie 2019 SA „Moldtelecom” a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva deciziei din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan